

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3552/2018
03.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., коју заступа пуномоћник Душан Самарџић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизијама тужиоца и заинтересованих лица изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.2261/17 од 27.02.2018. године, у седници већа одржаној 03.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.2261/17 од 27.02.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија заинтересованих лица изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж бр.2261/17 од 27.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П бр.1/17 од 04.04.2017. године, која је исправљена решењем тога суда од 15.05.2017. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражила да се према туженој утврди да је тужилац по основу куповине сопственим новчаним средствима власник катастарских парцела ближе наведених у изреци пресуде, које су уписане у А листу непокретности број .. КО ..., да се обавезе тужена да тужиоцу призна право својине на непокретностима, као и да Служба за катастар непокретности у ... изврши одговарајуће промене у својој службеној евиденцији и изврши упис права својине на тужиоца за непокретности из диспозитива пресуде. Ставом другим одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж бр.2261/17 од 27.02.2018. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Вишег суда у Новом Пазару П бр.1/17 од 04.04.2017. године, са решењем о исправци П 1/17 од 15.05.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, благовремену ревизију изјавио је тужилац, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Против другостепене пресуде, ревизију и допуну ревизије су изјавили и ранији радници тужиоца као заинтересована лица, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије заинтересованих лица у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија заинтересованих лица није дозвољена.

Чланом 403. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Према члану 215. ЗПП, лице које има правни интерес да у парници која тече међу другим лицима једна од странака успе, може да се придружи овој странци (став 1.). Умешач може да ступи у парницу у току целог поступка све до правноснажности одлуке о тужбеном захтеву, као и у току поступку настављеног изјављивањем ванредног правног лека (став 2). Изјаву о ступању у парницу умешач даје на рочишту или поднеском (став 3.).

Тужилац је поднео тужбу против тужене ради утврђења да је по основу куповине сопственим новчаним средствима власник непокретности ближе наведених у петитуму захтева. Заинтересована лица су радници тужиоца који су у стечајном поступку пријавили своја потраживања по основу неисплаћених зарада за рад код тужиоца. Свој интерес за подношење ревизије заснивају на чињеници да нису сигурни да ће стечајни управник АА у стечају, и овде тужиоца поднети ревизију.

Како је Законом о парничном поступку (ЗПП) допуштена могућност ступања умешача у парницу и након правноснажности одлуке о тужбеном захтеву, у том случају умешач је дужан да првостепеном суду достави поднесак са изјавом ступању у парницу и ванредни правни лек против правноснажне одлуке. Изјава о ступању умешача и ванредни правни лек се морају истовремено доставити првостепеном суду, а то се може учинити у форми заједничког – једног или посебних поднесака. Како подносиоци ревизије нису испунили овај законски услов из члана 215. став 3. ЗПП, јер су у самој ревизији означили да се подноси од стране заинтересованих лица, па нису стекли својство умешача на страни тужиоца, то није дозвољена ревизија ових лица.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци под два.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка из ове законске одредбе која би могле представљати основ за уважавање ревизије тужиоца.

Катастарске парцеле број ../-. које су предмет спора уписане су у листу непокретности број .. КО ... на Републику Србију као власника, а тужилац је уписан као носилац права коришћења. Оне су настале цепањем кп. бр. .. у току 1984. године која се водила на ББ из ... на кога је била уписана приликом формирања и премером 1974. године. Катастарске парцеле бр. ../. и ../. уписане су у листу непокретности бр. .. КО ... на Републику Србију као власника, с тим што тужилац има право закупа које је стекао по решењу о закупу грађевинског земљишта од 16.10.2007. године. Парцеле су настале деобом кп. бр. .. по Пројектној документацији из 2007. године. У моменту цепања, ова парцела је била уписана на општину ..., а настала је 1980. године цепањем матичне кп. бр...по решењу ../80 од 10.07.1980. године и пренета на општину ... са дотадашњег власника ВВ на кога је била уписана и приликом њеног формирања премером из 1974. године. Првим премером из 1955. године парцела је била приватна, носила је ознаку .. КО ..., а власник је био ГГ. Парцеле ../. и ../. отуђене су по уговорима из 1972. године на приватна лица ДД и ЋЋ и исте су по решењима из 1986. године пренете са физичких лица на правног претходника тужиоца.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П бр.43/13 од 26.03.2015. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА према туженој Републици Србији и утрђено да је тужилац по основу куповине и градње сопственим новчаним средствима власник управне зграде, зграде трговине, једног складишта, трафо станице и помоћне зграде уписане у В листу непокретности број .. КО ..., а корисник непокретности чије се утврђење права својине тражи, како је наведено по броју, класи и површини у изреци пресуде. Појам непокретности изједначава се са појмом земљиште. Вештачењем од стране вештака геометра утврђено је да је непокретност означена као кп. бр. ../. раван у површини од 413 м², по решењу Секретаријата за привредни и друштвени план СО ... бр. ../. од 09.07.1986. године изузета из поседа ранијег власника ББ из ..., пренета је на ЕЕ као правног претходника тужиоца због изградње подног складишта. Ранијем власнику вансудским поравнањем од 25.01.2010. године, као накнада за ово изузето земљиште додељено је друго земљиште. Од ранијег власника пок. ЖЖ, бившег из ... експроприсан је део кп. бр. ../ зван „...“, површине 714 м², по решењу Секретаријата за привреду и друштвени план СО ... од 10.07.1986. године ради изградње подног складишта ЕЕ из ..., а накнада је исплаћена. Решењем Секретаријата за привреду и друштвену делатност СО ...од 11.07.1986. године од пок. ЋЋ изузет је део кп. бр. ../. површине 714 м² и пренет у корист ЕЕ ради изградње подног складишта. Решењем имовинске службе, Одељење за привреду и инспекцијске послове СО ... бр. .. од ранијег власника сада пок. ВВ одузето је право коришћења на деловима кп.бр. .. површине 0.16,40 ха и пренето уз накнаду на Општину ... ради изградње пута.

Према уговору о закупу грађевинског земљишта од 16.10.2007. године закљученог између општине ... и тужиоца, општина ... као закуподавац и носилац права коришћења на кп.бр. ../. површине 878 м² и кп. бр. ../. површине 27 м², пренела је у закуп тужиоцу на 99 година ове парцеле, ради легализације објекта који је задруга изградила на деловима ове парцеле. Анексом уговора од 08.10.2007. године који је закључен између општине ... и АА из ... општина ... је пренела путем замене право на АА. На основу уговора о замени непокретности од 11.07.2007. године, између општине ... и АА утврђено је да је Општина ... као носилац права коришћења на кп. бр. ../. КО ... у површини од 820 м², пренела на АА право коришћења које ће бити уписано на име задруге као носиоца тог права.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужилац није стекао право својине на земљишту, ни по основу куповине сопственим новчаним средствима, а ни по основу грађења предметних објеката.

Становиште нижестепених судова је правилно.

Наиме, правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Пазару П бр.43/13 од 26.03.2015. године, утврђено је да је тужилац по основу куповине и градње сопственим новчаним средствима власник непокретности – објеката (управне зграде, зграде трговине, складишта, трафо станице и помоћне зграде уписане у В листу непокретности број .. КО ...), а корисник непокретности чије се утврђење права својине тражи по броју, класи и површини онако како је означено у изреци пресуде.

Тужилац је истицао у жалбеном поступку, а то понавља и у ревизији, да је стекао право својине на спорном земљишту по основу изузимања спорних непокретности од ранијих власника (ББ, ЖЖ и ЂЂ), којима је исплаћена накнада за изузето земљиште, тврдећи да је на тај начин стекао право својине теретним правним послом. Међутим, како то правилно закључују нижестепени судови, део спорног земљишта је изузет од поменутих лица као ранијих корисника или власника, међутим исплата накнаде није извршена од стране тужиоца, већ од општине ..., која је на тужиоца пренела право коришћења, што не може да буде основ за стицање права својине у корист тужиоца.

Такође, тужилац није стекао право својине ни по основу грађења на спорном земљишту. Ово из разлога што по члану 24. Закона о основама својинскоправних односа, стицање права својине по основу грађења на туђем земљишту, не може да се примени на земљиште које је у својини Републике Србије. На другачији правни закључак не утиче ни чињеница да су поједини објекти изграђени на основу уредне грађевинске дозволе од 27.03.1981. године (бр. .. и одобрења за градњу 03. бр. .. од 22.06.1988. године), које су издате од Секретаријата за привреду и друштвени план СО ..., будући да ове чињенице могу имати утицаја у поступку претварања права коришћења у право својине по Закону о претварању права коришћења у право својине уз накнаду. Одредбама тог закона регулисан је и случај када се ради о изграђеним објектима на земљишту које је у својини Републике Србије, а изградња је извршена на основу уредне дозволе

надлежног органа, према којим орган управе може да изврши конверзију права коришћења у право својине уз услов плаћања тржишне цене које су мање за тржишну вредност зељишта које је неопходно за редовну употребу објекта. Тужилац дакле своје право може да оствари у посебном управном поступку, по одредбама цитираног закона. Међутим у конкретном случају, у овом спору, тужилац није стекао право својине на спорном земљишту теретним правним послом, а ни на основу члана 24. Закона о основама својинскоправних односа, због чега нису основани његови ревизијски наводи о погрешно примењеном материјалном праву.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци применом члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић